

PROMENADE[®]

promenade-gent.be

Lissabon is er om lief te hebben - Luk De Vos - Mode - Beauty
Het buitenleven - 150 jaar Gantoise - Resto - Auto

31ste jaargang - april 2014

COLOFON

Promenade ® is een uitgave van:

bvba TOROmedia
Notaxlaan 2, 9070 Destelbergen
Telefoon: 09 234 09 55
www.toromedia.be - www.promenade-gent.be
info@toromedia.be

Verantwoordelijke Uitgever:

Tom Roegiers
tom.roegiers@toromedia.be

Redactie:

Bart Van Holderbeke, Christophe Lambert,
Anja Van Der Borgh, Ingrid Allaerts, Rutger Jans,
Sam Paret, Staf Steyner, Pascal Dewulf

Advertising:

bvba TOROmedia - 0475 31 90 31

Consultancy:

Media-Productions
info@media-productions.be

Lay-out & Vormgeving:

D-Kwadraat
info@dkwadraat.be

Druk:

Corelio Printing

Oplage & Bedeling:

60.000 exemplaren - Belgische Distributiedienst

Verschijningen:

maart - april - september - oktober - december

© VisitGent

© PROMENADE 2014

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotografie of op welke andere wijze ook, zonder de voorafgaandelijke toestemming van de verantwoordelijke uitgever. Wij zijn niet verantwoordelijk voor de inhoud van de ingezonden advertenties en redactionele teksten. Wij behouden ons het recht voor om ten allen tijde de doelgroep en de zone van verspreiding te wijzigen. Opmerkingen en reacties betreffende deze uitgave zijn welkom op onze redactie. Alle rechten voorbehouden.

edito

Lente.

De krokusvakantie ligt nog maar net goed en wel achter ons en we staan midden de Paasvakantie. Medio april en we genieten nu reeds van een prachtig voorjaar met veel zon en aangename temperaturen. Dat kan alvast niet meer stuk. Ideaal weer om weg te mijmeren naar onze volgende vakantie of citytrip.

Onze redacteur trok samen met Christine Sax een aantal dagen naar Lissabon, de Portugese metropool aan de oever van de Taag. Christophe neemt je mee op sleep-touw in een bruisende stad met een groots verleden, de moeite waard om te bezoeken.

Nu de zomer voor de deur staat kondigt ook het festivalseizoen zich aan. We hadden een gesprek met Luc De Vos over 25 jaar Gorki en over wat op stapel staat in dit jubileumjaar.

Het mooie weer trekt ook het buitenleven op gang. Wij gingen op zoek naar welke zomercollecties hun opwachting maken. Wat is trendy en welke kleuren of materialen kiezen we deze zomer.

In de reportagereeks "150 jaar Gantoise" trekken we richting oudste atletiekclub van België, KAA Gent atletiek, gesticht in 1864 en stamnummer 1 bij de Koninklijke Belgische Atletiekbond. We zochten er Patricia Blondeel op, 3-voudig kampioen hamerslingeren en spraken er over atletiek, een sport die een brede waaier aan disciplines kan voorleggen.

Ook in dit nieuwste nummer nemen we de tijd om onze vaste waarden de nodige plaats te gunnen. Zo gaan we samen met Michel langs bij Tina om onze wijn te selecteren voor onze volgende menu. Ook de gebruikelijke rubrieken over auto's, mode, beauty, samen met een bezoek aan één van onze vele restaurants die onze streek rijk is, zorgen ervoor dat ook deze Promenade een lijvig nummer is geworden.

Veel leesplezier en misschien komen we elkaar wel tegen bij één van onze partners.

Tom Roegiers

8 Luk De Vos
25 jaar Gorki

Lissabon
is er om lief te hebben **56**

84 Alfa Romeo 4C
Passie en plezier

Colofon - Edito	3
Inhoud	6
Mode	
Geelzucht	18
Jungle Fever	20
College Boy	22
Waterpret	24
Exterieur	
Het buitenleven	28
Beauty	
Slagroom voor de huid	36
Make-up	
Bronseffect	38
Lip of nagellak	40
Beauty	
Bloemetjes en bijtjes	44
Parfum	
Lentefris	46
Zon, zee, strand	48
Recept-Wijn	
De lente is in het land	50
Reportage	
Het Gardenhouse	70
Interview	
150 jaar Gantoise Atletiek	76
Mobiel	
VW Golf Variant 2.0 TDI	88
Maserati Ghibli	92
Je moest er bij zijn	96
Adverteerders	98

Luc De Vos, 25 jaar Gorki

‘Het is te laat om ermee te stoppen’

© Johan Jacobs

Een kind uit een eenvoudige arbeidersfamilie in de Gentse Kanaalzone dat het schopt tot een gewaardeerde artiest met een rijkgevulde carrière? The american dream beleven in Vlaande-

ren, het kan! Dat bewijst althans zanger en schrijver Luc De Vos die precies dit jaar het 25-jarige bestaan mag vieren van zijn band Gorki. En dat terwijl de machtigste man op aarde hun

biotoop, ons België, net komt bezoeken. We betwijfelen of Barack Obama even verzot is als ons op nummers als Mia of Wie zal er voor de kinderen zorgen, laat staan dat hij ze al heeft gehoord. Maar met Promenade vinden we wel dat deze songs – en al zeker het brein dat ze heeft bedacht – een gepast eerbetoon verdienen...

Promenade: Vooreerst onze gelukwensen met een kwarteeuw Gorki! Hoe kijk je terug op die 25 jaar?

Luc De Vos: Ze zijn voorbij gevlogen! Ik voel me nog altijd alsof ik aan het begin ervan sta. Geen haar ben ik veranderd. Met mijn gitaar ter hand en samen met mijn vrienden muziek maken, op een podium staan en ons amuseren: het is nog steeds het liefste wat ik doe. Ik prijs mezelf gelukkig, want ik heb altijd gedroomd van een rock 'n' roll-bestaan. Letterlijk van toen ik een kleuter was. Op televisie zag ik muziekgroepen optreden en het maakte iets in mij los. Is dat niet fantastisch, dacht ik bij mezelf. Lang haar hebben, met een gitaar zwaaien en bier drinken (lacht). Ik heb er verder geen verklaring voor. Niet in het minst omdat ik eigenlijk uit een to-

taal andere omgeving kom. We waren een rasecht katholiek arbeidersgezin aan de rand van Gent met zeven kinderen. Mijn vader werkte in een fabriek en mijn moeder was huisvrouw. Ik was de enige die interesse toonde voor muziek, mijn broers en zussen hebben er nooit belangstelling voor gehad. Wat niet erg is natuurlijk, elk zijn ding. De droom om muzikant te worden is nooit verdwenen.

Ik prijs mezelf gelukkig, want ik heb altijd gedroomd van een rock 'n' roll-bestaan.

Met mijn eerste geld kocht ik een gitaar en ging ermee aan de slag. Ik ben een autodidact en vond van mezelf dat ik wel talent had. Nu nog trouwens, zelfkennis is belangrijk. Je moet jezelf niets wijsmaken, maar als je aanleg hebt, moet je er meer dan ooit voor gaan. En dat deed ik. Van zodra ik één akkoord kon spelen, had ik al een nummer klaar. Ik denk dat ik honderd nummers op mijn repertoire had toen ik de leeftijd van zestien jaar bereikte. Ik wil maar zeggen: de drang was groot. Tot mijn grote spijt heeft het toch nog een hele poos geduurd vooraleer ik de juiste mensen ben tegen ge-

komen. Gelukkig zijn we toen vrij snel doorgebroken.

Promenade: Je bedoelt jullie 3e plaats in Humo's Rock Rally in 1990?

Luc De Vos: Heel juist. Dat heeft ons een platencontract bij Virgin opgeleverd. We mochten een eerste album opnemen en zo werd mijn droom werkelijkheid. Bij-

na als in een filmscenario. Na tien jaar vechten tegen de bierkaai en constant met mijn hoofd tegen de muur lopen eindelijk de mensen vinden die er net als ik in geloofden en met wie het klikte. En de rest is geschiedenis.

Promenade: We zijn inderdaad tien cd's en ongeveer 200 nummers verder. Dan ben je ervaren in het schrijven van nummers?

Luc De Vos: Dat zou je denken, maar hier zit een man zonder ervaring. Ik zit nog steeds voor een leeg blad papier als ik

© Peter Boone

aan een tekst voor een nummer begin en ik ervaar ook nog altijd die initiële vreugde bij het 'vinden' van een wijs idee. Het zijn wel allemaal eenvoudige nummers die ik schrijf. Mia bijvoorbeeld bestaat uit vier akkoorden. Als ik nu terugkijk, ben ik zeker over 95% van alle nummers nog altijd tevreden. Alleen van ons tweede album ben ik minder content. Misschien

katholieken dan. Afspraak in 2039 dan! Ik zou er geen probleem mee hebben. Vroeger was je te oud voor rock 'n' roll eens je de dertig was gepasseerd, maar die tijden liggen gelukkig achter ons. Hoewel ik bijna 52 ben, voel ik me nog steeds een kind. Het is dus te laat om er nog mee te stoppen. Maak daar maar uw titel van (lacht).

wel uniek in ben. Niet dat ik met mezelf te koop wil lopen, maar niemand anders in België of Nederland maakt dergelijke teksten. Het zijn 'Luc De Vos teksten', ik kan ze niet anders omschrijven. Misschien moet iemand anders daar maar eens onderzoek naar doen? Het enige wat ik erover kan zeggen, is dat ze over de bittere waarheid gaan. Ik heb veel 'leute' gehad in mijn leven, maar anderzijds heb ik ook veel verdriet en ontgoochelingen gekend. Vooral in de liefde en dan vaak zo erg dat het pijn deed. Veel nummers gaan daar over zonder dat het expliciet wordt vermeld. Ik schrijf nooit lineair, teksten met een verhaaltje van begin tot einde. Wel zet ik zinnen naast elkaar die uit zichzelf logica genereren. Als ik zoiets geleerds over mijn eigen songs mag zeggen (lacht).

Mijn grote, ambitieuze plan voor de toekomst is om een nieuw nummer te maken.

hebben we het te snel willen maken, maar van alle albums daarna vind ik nog steeds dat het goede songs zijn.

Promenade: Luc De Vos is dus klaar om er nog 25 jaar bovenop te doen en de mannen van Gorki worden dan de Vlaamse Rolling Stones?

Luc De Vos: Als 't God belijft, zeggen de

Weet je, wij amuseren ons gewoon te pletter. Het zou dus onnozel zijn te stoppen. Ik heb echt een geweldige groep muzikanten. We voelen elkaar heel goed aan. Ik kom af en toe met een idee af en die gasten weten daar meteen op in te spelen en dan weet ik: het komt altijd goed. Enkel wat de teksten betreft, heb ik een dictatoriaal kantje. Het is ook mijn wereld, begrijp je? En ik denk dat ik daar

Promenade: Het minste wat je over een nummer als Mia kan zeggen, is dat het een ongelooflijk succes heeft gekend. Terwijl jij net sprak over een heel eenvoudig nummer. Heb je er zelf een verklaring voor?

Luc De Vos: Nee, eigenlijk niet. We hadden het zelf nooit zien aankomen. Ik weet nog goed dat ik in 1995 – het nummer was toen vijf jaar oud – een telefoontje kreeg van Studio Brussel met de melding dat we in de Top 100 aller tijden stonden, op nummer 99. Ik was wederom blij als een kind. 'Met Lieve kleine Piranha zeker?', vroeg ik. Ik kon het niet geloven toen ze zeiden dat het met Mia was. Dat is niet eens een single geweest, dacht ik bij mezelf. Maar we merkten wel tijdens optredens dat het publiek meteen mee was toen we dat nummer speelden.

Promenade: Misschien is het net door de eenvoud. Dat is ook een reden waarom velen My heroics, part One van Absinthe Minded geniaal vinden...

Luc De Vos: Ja, misschien is het wel dat bezwerende melodietje dat het hem doet. Zoals een mantra waar je bij weg kan dromen. Maar we zijn in elk geval heel blij met het succes van Mia.

Promenade: In het liedje zing je: 'de middenstand regeert het land'. Is jullie muziek maatschappijkritisch?

Luc De Vos: Dat was om te lachen natuurlijk! Hoewel, ik kwam onlangs op een receptie Karel Van Eetvelt van Unizo tegen. Hij vertrouwde me toe dat hij net die zin zo mooi vond dat hij ze heeft laten opschrijven en inkaderen. Die hangt nu boven zijn bureau...

Maar ik zie Gorki zeker niet als een groep die kritiek spuwt op de maatschappij. Die regel moet de uitzondering zijn, denk ik. Het is en blijft wel een feit dat het geld regeert. Dat was vroeger zo en dat is nu nog altijd zo.

Promenade: Een persoonlijke favoriet is Ik ben aanwezig, een mooi duet met Tom Barman. Hoe is dat tot stand gekomen?

Luc De Vos: Heel toevallig eigenlijk. Het was Tom zelf die met het voorstel naar mij kwam. Ik vind het wel fijn om met andere muzikanten eens een zijweg in te

slaan. Ik steek er altijd enorm veel van op. Bijvoorbeeld dat Tom Barman een genie is. Die man maakt instant teksten, terwijl ik daar toch meestal veel langer over doe. Vaak duurt het een jaar, waarbij ik in januari een zinnetje heb en daarna laat ik dat liggen tot ik weer iets ontdek dat ik erbij vind passen. Tegen december heb ik twaalf zinnen die mijn nummer vormen. Maar bij Tom stroomt het uit zijn brein. Dat is een vat vol energie, dat kan je niet geloven. Als ik hem niet had tegen gehouden, was ons nummer nog tien minuten langer geweest (lacht).

Promenade: Veel duidelijker dan Ik ben aanwezig kan een titel niet zijn. Vind je het belangrijk om te tonen dat je aanwezig bent?

Luc De Vos: Dat heb je goed gezien. Het is een verwijzing naar het recht van een individu om aanwezig te zijn in deze wereld. Als één van die miljarden anderen die er rondlopen. Met het besef dat ik hier tien miljard jaar niet geweest ben, er nu - als het God belieft - 100 jaar wel

mag zijn om er dan opnieuw waarschijnlijk tien miljard jaar niet meer te zijn. Maak dus van die ene opportuniteit gebruik om aanwezig te zijn. De meester vroeg toch ook wie aan- of afwezig was in de klas? Welaan dan, wees aanwezig en doe het nu. Leef ten volle! Er valt geen tijd te verliezen, ook niet om triestig te zijn.

Promenade: Sommige mensen willen absoluut een spoor nalaten voor als ze er niet meer zijn. Denk jij daar ook aan?

Luc De Vos: Neen, dat moet je echt niet doen. Dat heb ik altijd een raar idee gevonden. Dichters bijvoorbeeld die hopen dat mensen een paar van hun gedichten over 200 jaar nog gaan citeren. Dat vind ik totaal zinloos. Wat heb je daar nu aan? Misschien dat een paar van onze nummers ons inderdaad gaan overleven, maar dat is het minste van mijn zorgen. Ik ben blij dat ik die liedjes nu heb, dat ik ze nu kan zingen. Daar is het mij om te doen. Ik voel nu al de goesting om komend weekend in Breda te gaan optreden.

Promenade: Monstertje laat ook weinig aan de verbeelding over. Is het een verwijzing naar het monster dat in elk van ons leeft?

Luc De Vos: Voor een stuk wel, maar het is evenzeer een grap. In die tijd bracht R.E.M. een album uit dat Monster heette en ik vond het plezant om het onze dan het kleine monster te noemen (lacht).

Nu ik er zo over nadenk, komt in ieder nummer van ons wel humor bovendien. Vaak gaat het om triestige zaken, ontgoochelingen die verweven worden met humor. Humor is voor mij ook gewoon de beste remedie tegen ellende. Het leven heeft mij evenmin gespaard, maar ik ben wel altijd blijven lachen.

Promenade: Je zegt dat je niet expliciet autobiografisch schrijft. Hoe moeten we volgende zinsnedes uit Wie zal er voor de kinderen zorgen dan interpreteren: 'en wie zal er later voor opa zorgen/ wie houdt voor hem de fles verborgen?'

Luc De Vos: Dat gaat eigenlijk over ouder worden. En de zorgen die ermee gepaard zullen gaan als ik opa ben. Ik voel me nu nog ongelooflijk jong, maar op een bepaald moment zal ik gewoon oud zijn en wat dan? Voorlopig valt het allemaal mee. Behalve dat ik ben moeten stoppen met roken - al een maand nu, joe-pie! - en dat ik mij minder kan weren als ik met mijn kleine aan het vechten ben. Fysiek merk ik het dus, maar mentaal ben ik nog zo fris als een hoentje, zoals ze dat soms plegen te zeggen. Zo komt in september mijn nieuwe boek Paddenkoppeland uit en ik heb er met enorm veel zin aan gewerkt. Het gaat over een zanger die 51 jaar is en eigenlijk niets

Van zodra ik één akkoord kon spelen, had ik al een nummer klaar.

beleeft in zijn leven. Maar plots gebeurt er toch iets en... de rest moet je lezen natuurlijk (lacht).

Promenade: Als schrijver kan je ongetwijfeld ook genieten van andermans teksten. Van welke liedjestekst had je gewenst dat je het zelf had bedacht?

Luc De Vos: De beste tekst die ooit geproduceerd is, is zonder twijfel Song to the Siren van Tim Buckley, de vader van Jeff Buckley. Van zinnen als 'I am as puzzled as the newborn child/ I am as troubled as the tide' schieten de tranen in mijn ogen. 'Ik ben zo verward als een kind dat net is geboren', dat vind ik een

machtige zin die hij uit zijn hoofd heeft geperst. Net als de muziek trouwens. Het nummer is ook ontelbare keren gecoverd intussen. Bovendien komt er nog een andere zin in voor die mij dan persoonlijk aanspreekt: 'Were you hare when I was fox?'. 'Was jij de haas en ik de vos?', dat gaat gewoon over mij natuurlijk (lacht).

Promenade: Dit jaar staat vooral in het teken van 25 jaar Gorki. Wat mogen we verwachten?

Luc De Vos: We gaan met Gorki touren door België en Nederland. Ik denk dat er een vijftigtal optredens gepland staan. Kom zeker naar ons kijken tijdens de Gentse Feesten. En in de herfst doen we een theatertournee, waarvan de première in Gent zal zijn vaneigens. Het is intussen zes jaar geleden dat we dit nog eens hebben gedaan. Dus daar kijken we enorm naar uit. Naar aanleiding van ons jubileum zijn we op dit eigenste moment bezig met een nieuw nummer dat hopelijk voor de zomer af zal zijn. Zover zijn we nog niet, dus schiet me niet dood als het later is. En het is intussen 3 jaar geleden dat we een album hebben uitgebracht. In 2015 zouden we graag een opvolger hebben voor Research & Development. Veel meer plannen heb ik niet. Mijn grote, ambitieuze plan voor de toekomst is om een nieuw nummer te maken. En dan nog één, en dan nog een wijs concert, en dan nog een nummer...

Voor meer informatie over het 25-jarige bestaan: www.gorki.be